

Proiectul „Biodiversitatea și protecția naturii—o abordare responsabilă a problemelor de mediu a două orașe înfrățite”

Acronim: BIOTOWNS,

Cod Proiect: HURO/0901/128/134

LA PAS, PRIN TIMIȘOARA MEA DRAGĂ...

MĂDĂLINA COROIU, 15 ani

Școala cu clasele I-VIII nr. 19 „Avram Iancu” Timișoara

Plimbându-mă liniștită pe străzile întortocheate ale frumosului nostru oraș, rămân surprinsă în fața diversității de culori și miresme care învăluie aerul îmbâcsit de praful și obișnuita agitație dintr-o dimineată de primăvară.

Crengi ale măiestrilor copaci, tineri sau bătrâni, împodobite de verdele crud al noului anotimp se înalță spre cer pe lângă zidurile din cărămida veche ce iese la iveală, din când în când, de sub tencuiala căzută a clădirilor. Suave adieri ale vântului plăpând se lasă observate clătinând ritmic frunzele și onduind în valuri suprafața lucioasă de iarbă de deasupra solului. Miile de flori colorate își mișcă petalele odată cu muzicalitatea undelor sonore din viul glas al păsărilor reîntoarce pe meleagurile țării noastre.

Natura îmbinată cu tehnologie, parcuri, clădiri mari de beton, toate întinse sub același cer albastru și luminos. Un oraș dezvoltat în jurul unui canal, Bega, care, la fel ca și Pădurea Verde adăpostește ecosisteme bogate, însă care trebuie protejate. Zi de zi privind la frumusețea naturală, eternă a împrejurimilor îmi dau seama de ce Timișoara a fost denumit “orasul florilor”.

Din păcate, aerul pe care îl respirăm începe să fie din ce în ce mai poluat, prospețimea și mirosul florilor fiind înlocuite de praf, cântecele armonioase ale naturii de zgomotul fabricilor și al traficului continuu. Mașini, autobuze, oameni grăbiți prea ocupați uneori să mai acorde atenție faunei și florei ce ne înconjoară. Mi se întâmplă și mie.

Privesc în gol marile blocuri de sticlă, razele soarelui reflectându-se peste tot, luminând fiecare colțișor de natură. Deja a mai trecut o dimineată din această primăvară, dar una mai deosebită deoarece timpul mi-a permis să zăresc puținul din frumusețea vegetației pe care ochii mei o pot înțelege. De aceea îmi voi încheia această plimbare printr-o vizită în parcul botanic, tezaur de spectaculoase specii de arbori și flori aranjate în rondouri cu migală alcătuite de mână omenească. Și, din adâncurile ființei, urcă la suprafață acel gând luminos care se bucură că sunt timișorean.